

РЕШЕНИЕ

№ 5118

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2404** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Дженерали застраховане“ АД, срещу Решение № 50/04.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-ви състав, постановено по НАХД № 11188 по описа за 2023г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление.. Според касатора липсва съставен акт по чл.19, ал.6 от ЗКФН, който е част фактическия състав за реализиране на административнонаказателната отговорност. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – заместник-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/ ръководещ управление „Надзор на инвестиционната инициатива“, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка

с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление № Р-10-153/24.07.2023г., издадено от зам.председателя на КФН, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл.644, ал.2, вр.ал.1 от Кодекса за застраховането за извършено нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ.

С обжалваното решение, районният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, изяснил е фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, въз основа на които е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.

По същество решението е правилно.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането.

Безспорно е установено, че на 12.12.2022г. пред „Дженерали Застраховане“ АД е предявена застрахователна претенция за обезщетение по сключен договор за имуществена застраховка „Дом“, като след като на 13.01.2023г. са представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ едва на 13.02.2023г. след изтичане на срока по чл.108, ал.1 от КЗ, дружеството се е произнесло по застрахователната претенция. Предвид горното касационният съд споделя извода на СРС, че фактически описаното в НП нарушение осъществява състава деянието по чл.108, ал.1 от КЗ. След като всички необходими доказателства са били представени на 13.01.2023г. и след тази дата не са изисквани допълнителни такива, за да бъде установено основанието и размера на претенцията, то именно от посочената дата е започнал да тече нормативно установения 15 дневен срок.

Изяло се споделят правните изводи на СРС за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Застрахователят е осъществил състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ, което е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в определения от законодателя срок. Срокът за произнасяне на застрахователя по предявената претенция е уреден императивно, и от гледна точка на основанието и правните си последици тече независимо от настъпването на други юридически факти или поведението на други правни субекти. Елемент от фактическия състав на нарушението е неспазването на 15

дневния срок, като достатъчно е застрахователното дружество да прояви бездействие - да не се произнесе или да се произнесе извън този срок, за да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл.644, ал.2 във вр. ал.1, т.2 от КЗ. Разпоредбата на чл. 496 от КЗ не предвижда различен срок. Последната се отнася до максималния срок за окончателно произнасяне, считано от датата на предявяване на претенцията и то в случай, че застрахователят е изискал допълнителни документи – по арг. за обратното от чл. 108, ал. 3 от КЗ. Същата не déroгира 15-дневния срок за произнасяне, считано от датата на представяне на последния документ, който срок следва да бъде в рамките на общия 3-месечен срок за събиране на всички относими документи и произнасяне.

Не се споделят касационните оплаквания, свързани с разпоредбата на [чл. 19, ал. 6 от ЗКФН](#). Административнонаказателното производство се провежда по реда на ЗАНН и започва с издаването на АУАН. В ЗАНН не се предвижда задължение за изпълнение на [чл. 19 от ЗКФН](#), поради което е ирелевантно обсъждането на процедури за проверка по реда на ЗКФН. В този смисъл връчването на констативен [протокол по ЗКФН](#) няма отношение към административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената „имуществена санкция“ е в законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалена.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на осн. Чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 50/04.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-Ви състав, постановено по НАХД № 11188 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА „Дженерали застраховане“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

